

den maa i saa Henseende henvende sig til Rigsdagen, men derved er det ingenlunde udelukket at høre Stemmerne over Valgloven fra Færøerne, naar den ere emaneret; kun ved at lade den emanere gjør man det lettere at komme til at afgjøre de Færøerne vedkommende paaatrængende Sager, som maatte foreligge. Der er Intet, som taler for, at man skulde fremtvinge Sager, med Hensyn til hvilke det maa være være af stor Vigtighed, at Færingerne selv blive hørte; det vil jo derhos altid staae til dette Thing og Rigsdagen i det Hele at bedømme, om der ved Behandlingen af Spørgsmaal, som angaae Færøerne, er tilveiebragt de fornødne Oplysninger, førend Thinget drifter sig til at fatte Beslutning om Sagen eller ikke. Det kan dog ikke nægtes, at, naar man tidligere har udvidet Anordninger til Færøerne ene oveensstemmende med Amtmandens eller Embedsmændenes Erklæring, nemlig forsaavidt de sandt, at de Anordninger, som emanerede her, kunde udvides til Færøerne uden Modification, ligger der en større Betyrrelse i ikke at foretage en saadan Udvidelse uden at forelægge Sagen for Rigsdagen her, navnlig naar færøiske Repræsentanter her have deres Sæde. At der uagtet den dragne Paralel mellem Island og Færøerne er en stor Forskiel mellem disse to Landsdele; at der paa Island fra Oldtiden af har udviklet sig et betydningsfuldt offentligt Liv, hvortil Færøerne paa ingen Maade have noget Lignende at opvise, det tror jeg ikke behøver at bemærkes, det er saa almindeligt bekiendt, at Ingen vil misstjende det. Det kunde stiges, og det er ogsaa igaar blevet ytret, at det vilde være at foretrække indtil videre, at lade Færøerne repræsenteres her paa Rigsdagen af kongevalgte Medlemmer, af Deputerede, som bleve valgte igennem Regjeringen; Regjeringen har paa ingen Maade drifet sig til at fremkomme med et saadant Forslag; der kunde vistnok, naar man blot seer hen til Muligheden af at erholde dygtige

Mænd, være Udskilligt, som kunde tale derfor, men Regjeringen har ikke fundet, at der var Anledning til, at fremsætte et saadant Forslag, den har troet, at det var en Pligt, naar man kunde skaffe Befolkningen Udgang til selv at vælge sine Repræsentanter, da at foretrække dette.

Novsing: Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 1ste Distrikt (Wegener) har allerede udtalt den Anskuelse af Sagen, som ogsaa jeg anseer for den rigtige. Jeg kan derfor henholde mig til ham med Hensyn til dette Forhold i dets Almindelighed. Sagen forekommer mig dog at være af en saa stor Vigtighed, ikke blot for den vedkommende Landsdeels Skyld men for det almindelige politiske Princip, som her er til Forhandling, at jeg skal tillade mig at føie et Par Bemærkninger til, Bemærkninger, som ogsaa nærmest er foranlediget ved hvad der er fremkommet efter at den nævnte Rigsdagsmand havde talt. — De Indvendinger, som man gjør mod dette Lovforslag, ere af en dobbelt Art: Deels paaastaar man nemlig, at det ikke er ganske forsvarligt, at Regjeringen har forelagt et Lovforslag om Valgene paa Færøerne, forinden der har været givet Færingerne Leilighed til at udtale sig om dette Anliggende; og deels anser man over, at der overhovedet foreslages et Lovforslag af denne Art. Ved en saadan Udtalelse af Færingerne kan man nu neppe have tænkt paa en tilfældig Erklæring eller paa en Meningsyttring, som skulde udgaae fra enkelte til dette særegne Diemed sammenkaldte Færinger, og hvad jeg idag har hørt, udtale af den ærede Rigsdagsmand for Dnse Amts 5te Distrikt (Sespersen) bekræfter ogsaa, at man har tænkt sig, at der forud skulde foretages en Organisation af Folkemeningen, og at man ikke vilde have dette Lovforslag fremlagt her, forinden der gjennem en saadan organiseret Folkestemme var givet Betænkning af Færingerne derover.